

[Stetter.]

danske uddannelsesniveauer. Den konklusion var man kommet til på grundlag af det dengang foreliggende materiale. I mellemtiden har markedssekretariatet udarbejdet et notat af 23. februar 1972 — jeg ser, at vi i dag til morgen har fået det tilsendt i markedsudvalget — og indholdet af dette notat viser, at den frygt er ubegrundet. EF-kommissionen har fremsat forslag om visse minimumskrav for eksamen og uddannelse, samtidig med at ethvert medlemsland fortsat skulle kunne fastsætte nationale krav derudover. Men det har hidtil ikke været muligt at opnå enighed om selv disse meget modererede retningslinjer.

Derefter har en embedsmandsgruppe med bl. a. embedsmænd fra EF-landene forberedt et ministermøde mellem undervisningsministrene, og denne gruppe afgav i februar 1971 en rapport med konkrete forslag til samarbejde inden for fem meget begrænsede områder.

Ministermødet blev afholdt kort før markedsdebatten i december sidste år, nemlig i november måned, og det lykkedes ikke at blive enig om mere end det ene punkt, som omhandler oprettelse af et europæisk universitetsinstitut. Det er for mig et bevis på, hvor vanskeligt det er i praksis at nå frem til en tilnærmelse, og modstanderne behøver ikke at fremmane betænkeligheder med hensyn til ensretning. Jeg vil anbefale markedsmodstanderne at se nærmere på indholdet i det nævnte notat.

Under den udenrigspolitiske debat i sidste uge fremsatte hr. Auken en bemærkning om, at det har været glædeligt at se, hvordan man også fra tilhængerside er villig til at diskutere de politiske følger af EF-samarbejdet. Jeg kan føje til, at den konservative folketingsgruppe betragter det som et stort fremskridt, såfremt EF-debatten nu koncentrerer sig om det politiske perspektiv i et samarbejdende Europa, simpelt hen fordi mange tvivlere ikke lader sig overbevise af økonomiske argumenter. Vi er også tilfredse hermed, fordi vi simpelt hen ikke kan diskutere økonomisk samarbejde uden også at diskutere politisk og alt andet samarbejde. Disse to begreber er sammensvævede og lader sig ikke behandle isoleret.

Vi giver udenrigsøkonomiministeren ret i det ønskelige i, at debatten også kommer til

at beskæftige sig med, hvad vi som medlemsland skal tage stilling til, og hvilken linje vi skal følge i de kommende års forhandlinger.

Vi kan føje ét ønske mere til, nemlig at debatten også vil beskæftige sig med de værdier, som vi og de øvrige ansøgerlande kan tilføre Fællesskaberne. EF bliver bestemt ikke ringere, efter at udvidelsen er gennemført. I øvrigt vil jeg komplimentere ministeren for hans store tale. Den var klar, og den var positiv, og vi kan tilslutte os indholdet af den.

Vi har mange og somme tider for flyvske ideer i dansk udenrigspolitik. Nogle af dem kunne vinde ved at blive drøftet igennem med de øvrige EF-lande, og kan de opnå tilslutning, kan de derved kun vinde mere bærekraft. Medlemskabet forhindrer som bekendt i øvrigt ikke Danmark i at føre en selvstændig udenrigspolitik, men vor folketingsgruppe finder det naturligt og ønskeligt, at der allerede fra starten gennemføres konsultationer på udenrigsministerplan for fremtidens støtte af forberedelser på embedsmandsplan, og at landene udbygger samarbejdet fra dette pragmatiske grundlag.

Det politiske samarbejde dækker i øvrigt mange områder. Det punkt, hvortil vi knytter store forventninger, er industri- og miljøpolitikken.

Det konservative folkeparti kan tilslutte sig den tanke, at målet for en samarbejdende europæisk politisk virksomhed ikke alene er den størst mulige økonomiske vækst, men også et menneskeværdigt og menneskevenligt samfund. Jeg advarer samtidig imod den opfattelse, at dette mål kan nås ved bevidst at holde igen på produktion og eksport. De store problemer, som findes inden for f. eks. forureningsbekæmpelse og råstof- og energiforbrug, løses kun gennem nyt initiativ og ny forskning.

Ministeren nævner Sicco Mansholts navn, og der er mange ideer til overvejelse i hans brev til EF-kommissionen. Jeg vil fremhæve et problem, som forekommer mere væsentligt end noget andet, fordi dets løsning kan være en forudsætning for alle de andres løsninger: spørgsmålet om at finde og udnytte nye former for energikilder. Her må gøres en indsats, som skal prioriteres meget højt, og jeg tvivler på, at vort samfund havde mu-